ACTUALITATE | PARTENER | ȘTIRI | TRENDING | VIDEO

VIDEO | 17 decembrie 1989: Teleconferința lui Nicolae Ceaușescu privind reprimarea revoltei de la Timișoara. ANALIZA mesajelor lui Ceaușescu despre „lovitura de stat”

Redacția 16/12/2024

Pe 17 decembrie 1989, Președintele României de-atunci, Nicolae Ceaușescu, organizează o teleconferință privind evenimentele din 16 decembrie de la Timișoara. La ședință participă membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român, iar la Timișoara vorbesc prim-secretarul Radu Bălan și generalul Ion Coman. Mai intervine și Ministrul Apărării, Generalul Vasile Milea.

Printre altele, Ceaușescu începe spunând că evenimentele cu Laszlo Tokeș au fost „pretext, că a fost pregătit din timp de agenţiile străine din străinătate şi de cercurile antisocialiste şi din Est şi din Vest.”

Nicolae Ceaușescu ordonă tuturor forțelor militare, inclusiv de Miliție, să iasă pe stradă înarmați cu muniție de război:

Citești și ajuți! Cumpără cartea: Povestiri rusești de Crăciun – Antologie și vei contribui la susținerea libertății ideilor și a editurii Contra Mundum

„Începînd de astăzi, toate unităţile Ministerului de Interne, inclusiv miliţia, trupele de securitate, unităţile de grăniceri, vor purta armament de luptă, inclusiv gloanţe. Fără discuţie! Cu respectarea regulamentelor şi normelor legale, de somaţie, conform legilor, constituţiei. Dar oricine atacă un ofiţer, un soldat, trebuie să primească riposta! Oricine intră într-un consiliu popular, într-un sediu de partid, sau sparge un geam la un magazin, trebuie să primească riposta imediată! Nici un fel de justificare! Umanismul nu înseamnă pactizare sau capitulare în faţă cu duşmanii! Umanismul înseamnă apărarea poporului, integrităţii ţării şi socialismului.

De asemenea, toate unităţile militare sînt în stare de alarmă şi au în această situaţie şi armamentul de luptă, de dotare de luptă. Înseamnă inclusiv muniţia! Nu pleacă nicăieri fără muniţie de luptă!

Unităţile de motorizate, toate merg cu armamentul din dotare uşor, cu armamentul uşor din dotare. De luptă.

Se interzice, orişicine încearcă vreo manifestare, este imediat somat, arestat şi pe urmă stăm de vorbă să clarificăm".

La un moment dat, generalul Coman îi raportează lui Ceaușescu că trei coloane militare se pregătesc să intre în Timișoara, cărora le-a ordonat să tragă.

Tot pe 17 decembrie, Ministerul Apărării Naționale transmite tuturor unităților indicativul „Radu cel Frumos", ceea ce însemna intrarea în stare parțială de luptă.

Stenograma aproape integrală a teleconferinței a fost publicată de către revoluționarul timișorean Marius Mioc, pe blogul său.

Bilanțul zilei de 17 decembrie a fost tragic: conform istoricului A.M. Stoenescu, au murit 59 de oameni și alți 185 au fost răniți. Acesta remarcă faptul că numărul morților nu corespunde cu numărul uriaș de cartușe trase: câteva sute de mii și prezența a câteva mii de militari și milițieni înarmați pe străzi.

„In acea noapte antiromâneascã de 17 decembrie si-au pierdut viata 59 de oameni (58 prin împuscare), si au fost rãnite aproxi-mativ 185 de persoane. Prinsi în scenariul diversiunii, manifestanti, curiosi, indivizi violenti si militari au jucat o dramã sîngeroasã, plãtind pretul incapacitãtii politice si al anilor de complicitate la sistemul de putere dictatorialã imaginat si condus de Nicolae Ceaușescu. Revolta de la Timisoara, declansatã în continuarea celei de la Iasi, a dorit cu preponderentã transmiterea unui semnal politic spre Nicolae Ceausescu pentru a pãrãsi puterea.

Scenariștii sovieto-franco-maghiari stiau cã acesta nu va ceda si de aceea au fãcut tot posibilul să incite la violente pentru a lăsa urme atît de vizibile încît dictatorul comunist să nu mai poată supraviețui răsturnării sale de la Putere

. În nenumărate rînduri, în timpul incidentelor din Timișoara, ,dar si în declarațiile ulterioare, manifestanții si militarii au evocat cererile repetate, si de o parte, si de alta, de a nu se recurge la violență. Și totusi s-a întîmplat, cu o aparentă fatalitate. La bilantul tragediei din 17 decembrie se va putea observa paradoxul unei confruntări în care civilii sunt putini, cartușele sunt de ordinul sutelor de mii, forțele par total disproporționate, iar din punct de vedere strict militar raportul între foc si efect este complet dezechilibrat si de neînțeles, dacă am accepta teza represiunii voite. A fost o piesă de teatru în care chiar s-a murit pe scenă", a scris Stoenescu în *Istoria Loviturilor de Stat din România Volumul 4, partea I.*